

12
prosinec
2017

Košířský farní list

PROSINEC

VÁNOČNÍ RADOST V RODINĚ

Liturgický kalendář nám letos připravil krátký advent, čtvrtou neděli adventní na Štědrý den a také Svátek Svaté rodiny v neděli, která překrývá sv. Silvestra – poslední den kalendářního roku.

Na tento vánoční svátek bude znovu dána příležitost manželským párům, aby obnovily své

manželské sliby a tím oživily a prohloubily svůj vztah v otevřenosti vůči Božím darům, které jej mají pronikat a v jejichž síle se má rozvíjet a stále obohacovat. Mají se znovu zamyslet nad ideálem manželského soužití a prožívání rodiny v inspiraci nazaretské rodiny Ježíše, Marie a Josefa. V Kristu se Boží láska vtělila do lidské rodiny. Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi, aby nás učilo, jak spolu žít a mít se opravdu rádi. On – Slovo vtěleného Boha je měřítkem kvality našich vztahů. Tak je možné účinně čelit ohrožení, kterému je v současné době vystaveno manželství a rodina. Pouhé

hořekování nad úpadkem nám nepomůže. Hledejme, poznávejme a čiňme!

K čemu nás povzbuzuje Velepíseň lásky apoštola Pavla v dalším výkladu její pravé povahy. Apoštolský list Amoris laetitia sleduje důležitou stránku lásky, která spočívá v důvěře.

114. *Panta pisteuei: „všemu věří“. Z kontextu je zřejmé, že se nejedná o „víru“ v teologickém smyslu, ale o víru v běžném významu „důvěra“. Neznamená to pouze nepodezřívát druhého ze lži nebo klamání. Tato základní důvěra rozpoznává světlo rozžaté Bohem a skryté v temnotě nebo stále žhnoucí uhlíky pod vrstvou popela.*

O lásce můžeme říci, že člověka stále hřeje v srdci. Nemusí jít o nějaký velký plamen, který připomíná prudký nával citu, ale žhavé uhlíky, které nevyhasnou pod popelem všednodenních starostí a námah a působí radost, která nevychladne.

115. *Právě tato důvěra umožňuje, žít ve vztahu svobodně. Člověk nemá zapotřebí druhého kontrolovat, být mu stále v patách, aby zabránil, že mu vyklouzne z náručí. Láska má důvěru, ponechává druhému svobodu, nesnaží se mít všechno pod kontrolou, všechno vlastnit a ovládat. Tato svoboda, která umožňuje vytvářet prostor pro autonomii, otevřenost světu a nové zkušenosti, dovoluje, aby se vztah obohacoval a nestal se endogamií (manželstvím uzavřeným uvnitř jednoho kmene) bez horizontů. Tak mohou manželé, pokaždé když se znovu setkají, s radostí sdílet to, čeho se jim dostalo a co se naučili*

mimo rodinný kruh. Současně jim umožňuje žít v upřímnosti a transparentnosti, neboť ten, kdo ví, že mu druhý důvěřuje, a váží si do hloubky jeho dobroty, projevuje se takový, jaký je, aniž by musel něco skrývat. Ten, kdo ví, že ho stále z něčeho podezřívají, že ho bez slitování soudí, že ho nemilují bezpodmínečnou láskou, ten si raději bude držet svá tajemství, skrývat své pády a slabosti a předstírat, že je tím, kým ve skutečnosti není. A naopak rodina vyznačující se pevnou a laskavou důvěrou, kde se přese všechno stále znovu důvěřuje, pomáhá svým členům projevovat jejich vlastní identitu a spontánně odmítat podvádění, faleš a prolhanost.

V tomto výkladu jde o správné pochopení svobody. Jeden druhému důvěřuje, že svobodu nezneužije ke zlému a každý se snaží setrvat v bohabojném životním postoji – mít zdravou synovskou bázeň vůči Bohu, kterého nechci klamat ani zklamat. Tím se vytvářejí pevné podmínky pro výše uvedené projevy vzájemné důvěry mezi jednotlivými členy rodiny.

Kdo opravdu miluje, ten doufá. Tím se otevírá pohled na další vlastnost čisté lásky.

116. *Panta elpizei: nezoufá si z budoucnosti. V souvislosti s předchozím slovem označuje naděje člověka, který ví, že se druhý může změnit. Stále doufá, že je možné zrání, překvapivé rozkvetení do krásy, že ty nejskrytější možnosti jeho bytí jednoho dne začnou klíčit. To ale neznamená, že všechno se změní v tomto životě. Tento výraz zahrnuje přijetí toho, že určité věci se nestanou tak, jak by si člověk přál, ale že Bůh píše rovněž na křivých rádcích onoho člověka a že vytěží nějaké dobro ze špatných věcí, které dotyčný nedokáže na této zemi překonat.*

V srdci člověka se skrývá sklon k netrpělivosti. Nespokojenost se současným stavem a prudká touha mít všechno hned. Boží království však má své zákony růstu. Všechno má svůj čas. Jsou věci, které jsou v naší moci a můžeme je změnit. Jsou však také věci, které teprve nastanou a na které je třeba trpělivě a s vytrvalostí čekat. Boží prozřetelnost si s nimi poradí.

117. *Zde se uplatňuje naděje v plném smyslu, protože zahrnuje jistotu života za smrtí. Onen člověk se všemi svými slabostmi je povolán k plnosti nebe. Tam, po úplné proměně Kristovým vzkříšením, už nebudou existovat jeho křehkosti, jeho temné stránky ani jeho patologie. Tam, bude jeho autentické bytí zářit s celou svou mocí dobra a krásy. To nám také uprostřed nesnází této země umožňuje kontempletovat onoho člověka nadpřirozeným pohledem, ve světle naděje, a očekávat onu plnost, kterou jednoho dne přijme v nebeském Království, třebaže teď není viditelná.*

Tím se nám otevírá pohled na eschatologické zaměření života v rodině. Pán Ježíš říká: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek” (Jan 14,22-23). To znamená, Krista je třeba vidět a vnímat také srdcem, aby v nás Bůh mohl přebývat. Pán se nezjevuje jako nějaká věc, chce vstoupit do našeho života: jeho zjevení tedy zahrnuje a předpokládá otevřené srdce. Díky tomuto zjevení se pak můžeme dívat na své nejbližší v rodině v celistvém pohledu zahrnující věčný život, k němuž jsme v Kristu znovuzrozeni.

„V tom se ukázala na nás láska Boží, že Bůh seslal svého jednorozeného Syna na svět, abychom žili skrze něho. V tom je láska: ne že jsme my dříve milovali Boha, nýbrž že On (dříve) miloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. Miláckové, jestliže nás Bůh tak miloval, i my máme milovat jeden druhého!” (1 Jan 4, 9-11).

On, pro nás narozený Spasitel, ať stále rozněcuje plamen své lásky v našich srdcích!

P.L.

Liturgický kalendář

prosinec 2017

3. NEDĚLE	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
4. pondělí	Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve
6. středa	Sv. Mikuláše, biskupa
7. čtvrtek	Památka sv. Ambrože biskupa a učitele církve
8. pátek	Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU doporučený svátek
9. sobota	Sv. Jana Didaka Cuauhtlatatzina
10. NEDĚLE	2. NEDĚLE ADVENTNÍ
11. pondělí	Sv. Damasa I., papeže
12. úterý	Panny Marie Guadalupské
13. středa	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
14. čtvrtek	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
17. NEDĚLE	3. NEDĚLE ADVENTNÍ
24. NEDĚLE	4. NEDĚLE ADVENTNÍ
25. pondělí	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – zasvěcený svátek
26. úterý	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
27. středa	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. čtvrtek	Svátek svatých Mlád'átek, mučedníků
31. NEDĚLE	Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Oznámení

Biblická katecheze

Biblická katecheze bude v sobotu 2. prosince ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

Adventní duchovní obnova

Adventní duchovní obnova pod vedením P. Zachariáše Kristka O. Praem. se uskuteční v sobotu 16. prosince s obvyklým programem. V 15.00 první promluva, poté příležitost k adoraci a sv. smíření a v 17.30 mše sv. s druhou promluvou.

Mikulášská besídka

Mikulášská besídka bude v neděli 10. prosince v 15.00 hod. Ve farním sále u sv. Jana Nep. Zváni jsou jako vždy všichni farníci.

Předvánoční setkání manželských párů

Předvánoční setkání mladších manželských párů se uskuteční v sobotu 23. prosince po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep. Zváni jsou samozřejmě i dosud nezadaní.

Obnova manželských slibů

Obnova manželských slibů se uskuteční při bohoslužbách na Svátek Svaté rodiny v neděli 31. prosince.

Apoštolát modlitby

Celosvětová síť modlitby s papežem

Úmysly na prosinec

Papežův úmysl k současné konkrétní situaci:

Bude oznámen sv. Otcem první prosincovou nedělí.

Všeobecný úmysl: Senioři

Za seniory, aby našli v rodinách a v křesťanských společenstvích oporu a mohli se moudrostí a zkušeností podílet na předávání víry a výchově nových generací.

Národní úmysl: Za vytrvalost v modlitbě (EG, č. 281,282).

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY (VSPKK) ZE DNE 10.11.2017

Přítomní: Vít Bobysud, Stanislav Hojek, P. Lohelius

1/ Duchovní obnova – sobota 16.12. u sv. Jana Nep.

2/ Mikulášská besídka – neděle 10. 12. v 15.00 hod. u sv. Jana Nep.

3/ Předvánoční setkání mladých manželů – sobota 23. 12. po večerních bohoslužbách

4/ Adventní věnce i vánoční stromky budou zajištěny s pomocí dr. Horákových

5/ Příprava generální opravy varhan u Nejsvětější Trojice na příští rok s organologem panem Svobodou. Finanční úhrada bude s podílem farnosti k požadovaným grantům.

6/ Výzva všem zájemcům o případný projekt výzdoby stěnových výklenků u sv. Jana Nep.

Návrh bude předveden v sobotu 25. 11. po večerních bohoslužbách.

7/ V lednu 2018 bude dokončena výměna zbývajících tří schodů na kazatelnu u Nejsv. Trojice.

8/ Prostor v zadní části kostela sv. Jana Nep. za skleněnými dveřmi bude k dispozici pro pohyb a hraní malých dětí během bohoslužeb.

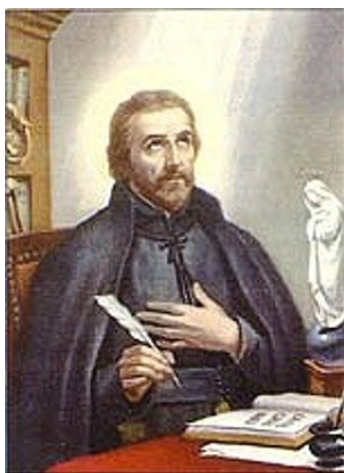
Zapsal : P. Lohelius

Svatý Petr Kanisius, kněz a učitel církve – památka 21.prosince

Svatý Petr Kanisius se narodil v roce 1521 v Nijmegen (dnes v Nizozemí) jako syn tamějšího starosty. Nijmegen patřilo k vévodství Geldern, které tehdy bylo částí německé říše. Petr odešel studovat práva na univerzitu v Kolíně nad Rýnem. Přešel však k studiu teologie a tam ho velice ovlivnil slavný jezuita Petr Faber, jeden z prvních společníků sv. Ignáce.

Roku 1543 vstoupil jako první Němec do Tovaryšstva Ježíšova. V červnu 1546 byl v Kolíně vysvěcen na kněze a hned následujícího roku jako teolog biskupa z Augsburgu, kardinála Otto Truchsess von Waldburga, byl přítomen na Tridentském koncilu, kde spolupracoval s dvěma spolubratry Diego Lainezem a Alfonsem Salmeronem.

Roku 1548 jej sv. Ignác nechal dokončit duchovní formaci v Římě a poslal jej na kolej do Messiny, aby tam vykonával obyčejné domácí práce. V Boloni pak 4. října 1549 dosáhnul doktorátu a sv. Ignác jej určil pro apoštolát v Německu. 2. září téhož roku navštívil v Castel Gandolfo papeže Pavla III. Byl pověřen oživením a obnovou katolické víry v německých zemích.

Kanisius od sv. Ignáce a od papeže Pavla III. toto poslání přijal. Odehrávalo se to v dobách luteránské reformace, ve chvíli, kdy katolická víra v zemích německého jazyka, tváří v tvář okouzlení reformací, jakoby pohasínala. Kanisiovo poslání se jevílo jako téměř nespílnitelné. Vydal se do Německa, konkrétně do Bavorského vévodství, které se na mnoho let stalo místem jeho služby. Jako děkan, rektor a vicekancléř university v Ingolstadt pečoval o akademický život Institutu, náboženskou a mravní reformu lidu. Ve Vídni, kde krátkou dobu působil jako administrátor diecéze, plnil pastorační službu v nemocnicích a ve vězeních jak ve městě, tak na venkově, a připravoval publikaci svého Katechismu. Roku 1556, kdy byl jmenován provinciálem jezuitů v jižním Německu, Rakousku a Čechách, přivedl do Prahy do opuštěného kláštera u kostela sv. Klementa 12 jezuitů.

V německých zemích založil hustou síť komunit svého řádu, zejména kolejí, které představovaly výchozí bod pro katolickou reformu a obnovu katolické víry. V té době se ve Wormsu zúčastnil také rozhovorů s protestantskými představiteli, mezi nimiž byl Filip Melancton (1557); plnil funkci papežského nuncia v Polsku (1558); účastnil se dvou zemských sněmů v Augsburgu (1559 a 1565); doprovázel kardinála Stanislava Hosia, legáta papeže Pia IV. u císaře Ferdinanda (1560); vystoupil na závěrečném zasedání Tridentského koncilu, kde mluvil o otázce přijímání pod oběma způsoby a o indexu zapovězených knih (1562).

Roku 1580 se odebral do Fribourgu ve Švýcarsku, kde se zcela věnoval kázání a psaní. Zemřel zde 21. prosince 1597. A je tam i pohřben.

Za blahoslaveného ho prohlásil bl. Pius IX. roku 1864. Papež Pius XI. jej kanonizoval roku 1925 a zároveň prohlásil za učitele církve.

Svatý Petr Kanisius věnoval velké úsilí vydávání a psaní knih. Vydal kompletní dílo svatého Cyrila Alexandrijského a svatého Lva Velikého, listy svatého Jeronýma a modlitby svatého Mikuláše z Flüe. Vydával modlitební knihy v různých jazycích, životopisy několika švýcarských světců a četné homiletické texty. Jeho nejrozšířenějšími spisy byly tři Katechismy napsané v letech 1555 až 1558. První Katechismus byl určen studentům a umožňoval chápat základní teologické pojmy; druhý byl určen mládeži pro základní náboženskou výuku a třetí mládeži, která byla na středním či vyšším školském stupni. Ještě za jeho života byl tento Katechismus vydán více než 200 krát!

Sv. Petru Kanisiovi věnoval papež Benedikt XVI. katechezi při generální audienci dne 9.2.2011. (viz Internet <http://www.radiovaticana.cz/clanek.php4?id=14077>)

Památka sv. Petra Kanisia spadá do posledního adventního týdne, kdy je už celá liturgie zaměřena na Narození Páně. Náš světec se liturgicky připomíná jen možnými dodatky v denní modlitbě Církve a při mši sv. je možné použít vstupní modlitbu o sv. Petru Kanisiovi. V jezuitském řádu a v řadě německých diecézí se jeho památka (ev. svátek) slaví 27. dubna.

Další informace o životě sv. Petra Kanisia lze najít v knize autora Jamese Brodricka „Jezuita Petr Kanisius (1521-1597), kterou vydalo nakladatelství Refugium v Olomouci r. 2012.

MP

Podle pramenů z Internetu (jesuit.cz, jesuit.org, RaVat, Ökumenisches Heiligenlexikon a j.)

SLAVNOST NEPOSKVRNĚNÉHO POČETÍ PANNY MARIE

Počátkem prosince, uprostřed adventního liturgického období, prožíváme slavnost Neposkvrněného Početí Panny Marie. R. 1854 byla tato pravda víry povýšena na dogmatickou definici. Svátek má zdůraznit, že Maria byla uchráněna dědičného hříchu, aby se mohla stát Matkou Krista. Křesťané na tuto skutečnost věřili od prvokřesťanských dob, např. již ve 4. stol. na Východě opěvovali poeticky a s nadšením Mariinu krásu, svatost a dokonalost. V nesčetných symbolech a ozdobných přívlastcích vyjadřují zde Mariinu čistotu (hagios, katharos, panamomos). Svátek Mariina početí se slavil v 6. stol. pod názvem „Početí sv. Anny“. Liturgická oslava se začala konat 9. 12. koncem 7. stol. Ve Španělsku je tato oslava udávána od 8. stol. a od 9. stol. byla šířena řeckými osadníky v jižní Itálii a na Sicílii. V Irsku byl touto dobou svátek Neposkvrněného Početí slaven pod názvem Velký svátek P. Marie. Na jihovýchodě Anglie jeho slavení zavedl ve své diecézi sv. Anselm z Canterbury v 11. stol. U nás byl slaven již kol r. 1200. Františkáni svátek Neposkvrněného Početí zařadili na generální kapitule v Pise r. 1263 do liturgického kalendáře celého řádu. Na celou církev byl svátek rozšířen v r. 1476 papežem Sixtem IV. a od dalšího roku byl uváděn v římském kalendáři. Papež Alexander VII. jasně označil, že se jedná o oslavu Posvěcení P. Marie od PRVNÍHO OKAMŽIKU JEJÍ EXISTENCE. R. 1854 využil tato slova papež Pius IX. k slavnostnímu vyhlášení dogmatu: „Blahoslavená P. Maria byla od prvního okamžiku svého početí pro zvláštní milosti a výsadu všemohoucího Boha, vzhledem k zásluhám Ježíše Krista Spasitele lidského rodu, uchráněna jakékoliv poskvrny dědičného hříchu“ (KKC 491). Na konci své bully Ineffabilis opřel tuto pravdu víry o ústní podání a souhlas Církve a prohlásil ji za „Bohem zjevenou nauku“.

Maria, pro vyvolení za Matku Božího Syna – Spasitele, byla tedy od Boha obdařena dary, hodnými tak velkého úkolu. Anděl Gabriel ji při zvěstování zdraví jako milostiplnou. Aby mohla dát svobodný souhlas své víry ke svému vyvolení, které jí bylo oznámeno, bylo třeba, aby byla nesena Boží milostí. Tato milost spočívala v dokonalém sjednocení s Bohem, jaké je možné jen v naprosté bezhříšnosti. Papež Benedikt XVI. nám o svátku Neposkvrněného Početí připomenul spojitost se dvěma základními pravdami víry: první je pravda o dědičném hříchu a druhá je přemožení zla a hříchu Kristovou obětí a milostí. Velké obdarování, které Maria obdržela, bylo učiněno kvůli nám a předem pro zásluhy svého Syna, aby se Bůh pro naši spásu mohl stát člověkem.

Nutno připomenout, že Matka Boží prohlásila sebe samou za Neposkvrněné Početí při zjevení sv. Kateřině Labouré v Paříži v r. 1830 a sv. Bernadettě v Lurdech v r. 1858.

Bože, tys uchránil Pannu Marii od dědičné viny, aby byla důstojným příbytkem Tvého Syna, a pro Jeho budoucí zásluhy jsi ji už od počátku zahrnul svou milostí; na její přímlyvy pomáhej i nám, ať čisti dojdeme k Tobě.

Panno Maria, bez poskvrny hříchu počatá, oroduj za nás a ochraňuj nás!

M. Val.

Pražští arcibiskupové

39. část

Karel kardinál Kašpar (16. května 1870 – 21. dubna 1941) se narodil v Mirošově u Rokycan. Bohosloví vystudoval v Římě a 9. června 1893 byl promován doktorem bohosloví. Na kněze byl vysvěcen 25. února 1893 v Lateránské bazilice a první mši svatou sloužil v kostele papežské české koleje v Římě, za přítomnosti pražského arcibiskupa Schönborna.

V srpnu 1893 byl jmenován kaplanem ve Svojsíně. V září 1896 se stal kaplanem německého ústavu Panny Marie de Anima. Dále studoval na papežské univerzitě sv. Apolináře obojí právo a 18. června 1898 získal doktorát práv. Dne 12. února 1907 byl zvolen kanovníkem svatovítské metropolitní kapituly a 8. března 1920 byl jmenován Benediktem XV. titulárním biskupem betsajdským. Krátce nato byl jmenován též světícím biskupem královéhradeckým. Dne 11. dubna 1920 přijal biskupské

svěcení z rukou arcibiskupa Kordače. Rok po vysvěcení byl intronizován jako královéhradecký biskup.

Několikrát putoval do Říma. V roce 1921 tam vedl pouť Čechoslováků. V roce 1925 se zúčastnil svatořečení Terezie z Lisieux a v roce 1929 byl přítomen při vysvěcení Nepomucena. Na žádost krajských spolků ze Spojených států se zúčastnil eucharistického kongresu v Chicagu a poté vykonal cestu po Americe. O této cestě vydal knihu „Cesta prvního biskupa do Ameriky“.

Po rezignaci arcibiskupa Kordače byl 22. října 1931 jmenován papežem Piem XI. pražským arcibiskupem a 15. listopadu 1931 byl intronizován. Předtím složil 13. listopadu 1931 spolu s novými biskupy Josefem Kupkou (brněnským biskupem), Mořicem Píchou (královéhradecký biskup) a Antonínem Weberem (litoměřický biskup) přísahu věrnosti republice.

Zasloužil se významně o první celostátní sjezd katolíků v Praze v roce 1935. Především díky zásluhám o tento sjezd byl 16. prosince 1935 jmenován kardinálem. Ve stejném roce povolává do Prahy saleziány a svěřuje jim kostel sv. Kříže, který tím uchránil od přestavby na kino.

Po Mnichovské dohodě a následném odtržení pohraničí od Československa, ztratila pražská arcidiecéze dvanáct vikariátů. Proto jmenoval 30. listopadu 1938 pro správu sudetského území

arcibiskupským komisařem děkana z Ostrova Karla Bocka. Nacisté neustále zasahovali do řízení pražské arcidiecéze a ztěžovali kardinálu Kašparovi život, což mělo povážlivé dopady na jeho zdraví. V roce 1939 se ještě zúčastnil volby nového papeže Pia XII., ale na podzim vážně onemocněl. Umírá v nedožitých 71 letech 21. dubna 1941 a pohřben byl v pražské katedrále.

J. Vaš.

Použitá literatura:

[hamelika.cz/?cz_kardinal-karel-kaspar-\(1870-1941\),264](http://hamelika.cz/?cz_kardinal-karel-kaspar-(1870-1941),264)

wikipedia.org

HANUŠ, Jiří. *Malý slovník osobností českého katolicismu 20. století s antologií textů.*

Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2005.

KUKÁNOVÁ, Zlatuše: *Karel Kašpar a římské koleje.* in: *Česká kolej v Římě. Od Bohemica k Nepomucenu, existence české kulturní a vzdělávací instituce. Arcibiskupství pražské 2014*

***Milostiplné prožití vánočních svátků a Boží pomoc a ochranu v následujícím roce přeje svým čtenářům i nečtenářům a všem košířským farníkům
Redakce KFL.***

Těšíme se na další příspěvky od vás!!

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY V KOŠÍŘÍCH

Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Vigilie - zvláště pro děti

kostel sv. Jana Nep. neděle 24.12. 16.00 hod.

Půlnoční

kostel sv. Jana Nep. pondělí 25.12. 00.00 hod.

Za svítání - Boží hod vánoční

kostel sv. Jana Nep. pondělí 25.12. 9.00 hod.

Ve dne - Boží hod. vánoční

kostel Nejsv. Trojice pondělí 25.12. 11.00 hod.

Svátek sv. Štěpána

kostel sv. Jana Nep. úterý 26.12. 9.00 hod.

kostel sv. Nejsv. Trojice úterý 26.12. 11.00 hod.

Svátek svatých Mlád'átek, mučedníků

kostel sv. Jana Nep. čtvrtek 28.12. 17.30 hod.

Svátek sv. Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

kostel Sv. Jana Nep. neděle 31.12. 9.00 hod.

kostel Nejsv. Trojice neděle 31.12. 11.00 hod.

Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

kostel sv. Jana Nep. pondělí 1.1.18 9.00 hod.

kostel Nejsv. Trojice pondělí 1.1.18 11.00 hod.

Slavnost Zjevení Páně – Tří králů

kostel sv. Jana Nep. sobota 6.1. 17.30 hod.

Svátek Křtu Páně

kostel sv. Jana Nep. neděle 7.1. 9.00 hod.

kostel Nejsv. Trojice neděle 7.1. 11.00 hod.